

LOK 90 år

– *Pelle minns*

2024 fyller LOK 90 år och för att fira klubbens långa historia blickar vi tillbaka på minnen från förr. I den fjärde delen berättar Pelle Johansson om två Tiomila-minnen.

Jag fick frågan om jag kunde berätta några minnen som jag upplevt under min tid i klubben. Gärna äldre var uppdraget, passar ju bra när 30-regeln börjar göra sig gällande. Man kommer ihåg det mesta som hände för 30 år sedan och det som inträffat inom 30 sekunder. Däremellan kan det vara mera tveksamt. Startar med Tiomila 1972 där rubriken kan vara:

När vi i andralaget generade förstalaget

Vi hade ett väldigt ungt andralag med flera ungdomar och andra unga seniorer. När de två första sträckorna var avklarade låg vi ganska bra med medan förstalaget hade tokbommat och låg långt efter oss. Nu är det tre nattsträckor där Janne Engblom (15 år) springer, följd av Bosse Lindgren (17 år) och sen jag (16 år). Janne är 12:a på sträckan, Bosse och jag hänger med bra och vi är riktigt bra med och framför allt har vi varvat förstalaget.

Inga muntra miner i lägret och ”gubbarna” i förstalaget misströstar och börjar prata om att bryta. Det var inget snack som föll i god jord hos vår ledare Per-Johan Persson (PJ) Han blev skogstokig och hotade med både det ena det andra. Det var färdigsnackat om att bryta och vi ungdomar njöt nog lite fast vi inte vågade visa det. Nå, hur slutade det då? Vi i andralaget hade en utpräglad löpare och mindre van orienterare på långa natten. Han laddade dessutom med kålsoppa inför sträckan. Magen ballade ur, förvirring uppstod och vid målgång saknades en stämpel.

PJ som var en hejare på att snacka, (han var ju kriminalkommissarie och van vid förhör och svåra samtal) tog med sig vår något utmattade

löpare till sekretariatet. Innan hade vår kompis fått tydliga instruktioner att vidhålla att han varit vid kontrollen.

När diskussionen nästan var klar och vi i princip hade klarat oss ställde arrangören en sista kontrollfråga. Såg du något särskilt vid kontrollen där stämpeln saknades, nå svarade vår löpare och diskningen var definitiv. Det hade nämligen varit skogsbrand där kontrollen satt.

En arg och besviken PJ fick nu se till att förstalaget kom runt. Tråkigt slut men vi var några ungdomar som var stolta över våra lopp. Nu till nästa historia.

När styrelsen tog sitt ansvar och räddade situationen

Det var Tiomila 1981 i Kungsängen, vädret var kasst, det hade regnat innan och redan när vi kom till TC stod leran högt upp på stövlarna. Temperaturen sjönk och förbi noll, det skulle bli en tuff övning. Av någon anledning fick vi många återbud och då fyller man på från andralaget. Nu gällde det att jaga inhoppare och i brist på sådana vände man sig till styrelsen.

Möjligt att någon av oss yngre, Lennart Svernestam och jag var uttagna men tveksamt. Sagt och gjort, styrelsen fick ställa upp. Per-Johan Persson (ordf), Kurt Tillman (kassör), Toje Hansson (sekreterare), Ulf Waldenfjord och Lennart (suppleanter) och jag (ledamot). Jag, en tveksamt tränad 25-åring fick ”förmånen” att springa långa natten. Sen fördelades sträckorna efter förmåga. PJ var ju nära de 50, och Kurt o Toje passerat 40. Namnet

”styrelselaget” kom till. Feffe som var vice ordförande var så duktig att han körde i förstalaget, vi hade behövt honom då. Göte Karlsson som var ledamot slapp springa av åldersskäl men hade andra viktiga uppgifter. Han grävde diken i förläggningstältet och hämtade granris i skogen vilket var totalt förbjudet enligt arrangören. Siv Axelsson som var andresekreterare och enda kvinnan i styrelsen slapp också springa.

Orienteringstekniskt blev det en enkel övning, det var bara att ställa ner kroppen i det dike som bildats när 400 löpare före mig hade sprungit

och följa det i 16,5 km. Batteritiden behövde man inte bry sig om heller, det ljusnade efter halva banan. Snön föll vackert när jag gick i mål. Kylan var besvärlig, Toje frös mycket och fick skador på fötterna som han hade kännning av resten av livet, även om han gjorde några fina maratonlopp efter det.

En tävling att minnas och jag kan skriva i mitt CV att jag då tävlade mot Anders Gärderud, han var en bra bit före mig i diket!

Pelle